

DOM

afsagt den 8. januar 2020 af Vestre Landsrets 5. afdeling (dommerne Henrik Estrup, Linda Hangaard og Bjarke Stig Andersen (kst.) med domsmænd) i ankesag

V.L. S-2500-19

Anklagemyndigheden

mod

T

. . .

(advokat Finn Roger Nielsen, København)

Retten i Herning har den 20. november 2019 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 99-4836/2019).

Påstande

Tiltalte, T, har påstået frifindelse i forhold 1-3, subsidiært strafbortfald og mest subsidiært formildelse. Tiltalte har i forhold 5 påstået frifindelse, subsidiært formildelse.

Tiltalte har endvidere påstået frifindelse for påstanden om udvisning.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Supplerende oplysninger

I forbindelse med ankesagen har Udlændingestyrelsen afgivet en supplerende udtalelse af 3. januar 2020, der er berigtiget den 8. januar 2020, om udvisningsspørgsmålet.

Forklaringer

Tiltalte og vidnet politiassistent P har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende vedrørende forhold 5 forklaret, at han dagen efter episoden sagde undskyld til betjentene, fordi han havde fået at vide, at han havde opført sig dårligt dagen forinden.

P har supplerende forklaret, at de omkring kl. 7.30 kunne høre råben. De traf tiltalte, der højrøstet henvendte sig til dem. De prøvede at løse situationen ved at få tiltalte til at gå i seng, men det lykkedes ikke. De prøvede flere gange at få ham til at gå i seng. Som han husker det, sagde tiltalte flere gange ting som ”fucking panser” og ”jeg er ligeglad med politiet”.

Der kom et par andre beboere op i vagtstuen og klagede over tiltalte. De sagde, at de var bange for tiltalte, og at han gik rundt og råbte og sparkede på dørene. Han husker ikke, om beboerne fortalte om konkrete trusler.

Til slut besluttede de at bede politiet i Herning hente tiltalte og køre ham til detentionen. Han var ikke bekendt med, at tiltalte lider af psykisk sygdom. Han mener, at tiltalte senere kom og ville undskylde sin opførsel.

Landsrettens begrundelse og resultat

Forhold 1-3:

Det er også for landsretten ubestridt, at tiltalte er pålagt de i forhold 1-3 omtalte pligter, og at han ikke har overholdt disse pligter som anført i tiltalen.

Tilladelsen til at overnatte uden for Udrejsecenter Kærshovedgård nætterne mellem den 4. og 6. oktober 2019 bortfaldt i sin helhed, da tiltalte ikke vendte tilbage den 6. oktober 2019, hvilket udtrykkeligt fremgår af tilladelsen.

Tiltalte har ikke ved de lægelige oplysninger om, at han lider af PTSD og depression, herunder oplysningerne om hans lægeordnede medicin, godtgjort, at han i perioden fra den 6.

oktober 2019 til den 13. oktober 2019 var så syg, at han var ude af stand til at vende tilbage til Udrejsecenter Kærshovedgård.

Herefter og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket i forhold 1 – 3.

Forhold 5:

Det tiltrædes, at den administrative udvisning, som tiltalte er pålagt af Udlændingestyrelsen ved afgørelse af 30. september 2019, ikke er til hinder for, at forholdet kan pådømmes under denne sag.

Det er efter vidnet politiassistent Ps forklaring bevist, at tiltalte den 8. september 2019 i beruset tilstand var højroset og kaldte personalet ”fucking panser” og lignende, sparkede på bygningernes døre, ligesom han til personalet, herunder til politiassistent P råbte ”jeg er fucking ligeglad med politiet”. Det er derfor bevist, at tiltalte i det anførte omfang har overtrådt udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 4. pkt.

Straffen:

Tiltalte har i forhold 1-3 overtrådt de pålagte pligter en gang i august 2019 og mere end 10 gange i oktober 2019. Det tiltrædes derfor, at straffen er fastsat til fængsel i 60 dage.

Udvisning:

Der skal ikke i forbindelse med afgørelsen af spørgsmålet om udvisning tages stilling til, om tiltalte i hjemlandet risikerer at blive udsat for behandling i strid med artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Denne vurdering foretages af udlændingemyndighederne i forbindelse med en eventuel udsendelse.

Tiltalte kom til Danmark som 8-årig og fik lovligt ophold her i juli 1992. Hans lovlige ophold i Danmark har alene været afbrudt af varetægtsfængsling og afsoning samt et ophold i Kenya fra den 1. juli 1996 til den 11. februar 1999.

Ved Østre Landsrets ankedom af 16. november 2018 blev tiltalte udvist af Danmark med indrejseforbud i 6 år.

Flygtningenævnet har den 14. august 2019 truffet beslutning om, at udlændingelovens § 31, stk. 1, er til hinder for, at tiltalte kan udsendes tvangsmæssigt til Somalia, idet han risikerer overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2. Flygtningenævnet traf samtidig beslutning om, at der ikke forelå sådanne særlige grunde, at tiltalte på ny kunne meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Tiltalte har således ikke haft lovligt ophold i Danmark siden den 16. november 2018, og betingelserne i udlændingelovens § 24, nr. 2, for at udvise ham af Danmark er derfor opfyldt, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Tiltalte har som anført haft ophold i Danmark siden han var 8 år, bortset fra en periode på ca. 2,5 år, hvor han opholdt sig hos sin faster i Kenya. Han taler dansk og har gået i skole i Danmark. Han har sin mor og 6 søskende i Danmark, og det kan lægges til grund, at han ingen tilknytning har til Somalia, hvor han ikke har været, siden han før 1992 udrejste sammen med sin mor og søskende.

5 voterende udtaler herefter:

Tiltalte er siden 2010 straffet adskillige gange, herunder flere gange for vold. Han er ved dom af 18. oktober 2016 udvist betinget, og han er ved ankedom af 16. november 2018 udvist med indrejseforbud i 6 år.

Efter det anførte, herunder navnlig at han ikke har lovligt ophold i Danmark sammenholdt med oplysningerne om arten og grovheden af tiltaltes tidligere kriminalitet, og da han ikke har samlever eller børn i Danmark, finder vi, at udvisning efter en samlet vurdering må anses for en proportional foranstaltning, og at udvisning dermed ikke med sikkerhed er i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, sammenholdt med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Vi stemmer derfor for at stadfæste dommens bestemmelse om udvisning.

1 voterende udtaler:

Efter arten og grovheden af den nu begåede kriminalitet finder jeg efter en samlet vurdering, herunder særligt tiltaltes lange ophold i Danmark og manglende tilknytning til Somalia, at

udvisning, uanset arten og omfanget af den tidligere begåede kriminalitet, er et uproportionalt indgreb i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Jeg stemmer derfor for at frifinde tiltalte for udvisningspåstanden.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet, således at dommens bestemmelse om udvisningstadsfæstes.

Med de anførte ændringer stadfæster landsretten dommen.

Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

T h i k e n d e s f o r r e t

Byrettens dom stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.